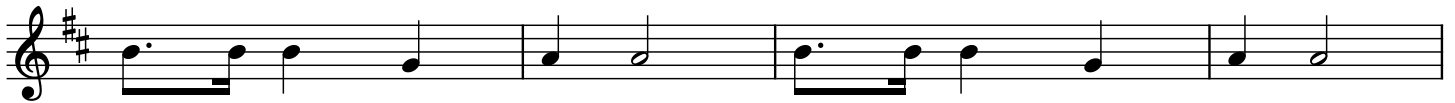

KRZYK PO NIEBIE

Krzyk po nie - bie, po o - bło - kach, sły - chać przy we - so - tych sko - kach;
 Nu - że bra - cia A - nio - to - wie, spo - łem z na - mi kom - pa - no - wie,
 Już i skrzy - dła po - ła - ma - li, kie - dy z ra - do - ści la - ta - li:
 Ga - bry - el, któ - ry zwia - sto - wał Bo - ga, tak - że prze - la - to - wał;
 Ra - fał, któ - ry le - czył o - czy To - bi - ja - sza, gdy przy - sko - czy,
 Gdy tak skrzy - dła po - ła - ma - li, jak ba - ra - ny się ta - rza - li,
 Pa - stu - szko - wie u - sły - sze - li, że tak A - nie - li we - se - li;
 Pa - ste - rki się do - wie - dzia - ły, w po - le tak - że po - bie - ża - ły:
 Gdy śpie - wa - jąc o - chry - pie - li, do skrzy - pek się po - tem wzię - li:

5

A - nio - to - wie świę - ci ra - do - ścią prze - ję - ci
 Bóg się cze - kiem sta - je, ży - cie lu - dziom da - je,
 Mi - chał po - nad bu - dę le - cąc spadł na gru - dę,
 na - tra - fił na du - dy, zbił bio - dra i u - dy,
 zbił o - le - jek dro - gi o ba - ra - nie no - gi
 je - den przez dru - gie - go ska - kał o - cho - cze - go,
 więc i o - ni wsta - li, w ta - niec się po - bra - li.
 na swo - ich wo - ła - ły, bo ich w ta - niec bra - li.
 Bę - ben - ka do - sta - li i po nim ska - ka - li.

9

wy - śpie - wu - ją, wy - krzy - ku - ją.
 zgu - u - bio - ne, u - tra - co - ne.
 w bok się u - bił, skrzy - dło zgu - bił.
 i szwa - nko - wał, na - chra - mo - wał.
 i do trzo - dy, zle - ciał wprzó - dy.
 a śpie - wa - li, hoc! wo - ła - li.
 Da - li da - li da - li da - li da - li.
 Da - li da - li da - li da - li da - li.
 Da - li da - li da - li da - li da - li.

